

ДАМЯН ДАМЯНОВ
АЗ СЪМ ТИ КАМЪК...

chitanka.info

Аз съм ти камък на шията —
скъсай въжето, хвърли ме!
Тегля те, суча те, вия те
с тежест неудържима.
До кръв е ранена и пламнала
от камъка твойта плът, знам, но
само че вече и камъкът
от твойто въже малко пламна.
Строши се, нафраска се с ръбове,
изрони се, рухна злокобен.
А бе скъпоценен, без жлебове...
И кой го направи надгробен?
Кой смля го във хромела, лудия?
Кой в трошлек докрай го различи?
Отвърх небесата на чудото
кой ритна го в трапа от нищо?
Аз съм ти камък на шията.
Но ти си ми в него въжето.
Хвърли ме. Спаси ме. Строши я там
брънката зла и проклета!
От мен отърви се, захвърляй ме.
Но първо кажи ми, но право,
примка или пък огърлица
от мойто въже си направи?

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.